

גליון היכל הקודש

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות.....5:53

מוצאי שב"ק ר"ת.....7:45

שיעורים כסדרן

נ"ד.....דברי הימים א כח-כט

בבלי.....ביצה כט

ירושלמי.....נזיר לה

תוספתא.....תענית ג

רמב"ם.....בית הבחירה ז

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 11, גליון 4 (519)

שמחת תורה, שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש מספר

לרקד עם התורה הקדושה

הרמב"ם הקדוש כותב (הלכות ג' ע"ב, פ"ק ח', הלכה ט"ו) שיהודי צריך לשמוח מאד עם המצוות שהוא מקיים, הוא צריך להיות שמח מאד בזה שהוא עובד את השם יתברך, ומי שלא שמח בעבודת השם שלו, עלול לקבל על זה עונש גדול, כמו שאומר הפסוק בתוכחה, שכל העונשים הקשים באים בגלל שלא עובדים את השם יתברך בשמחה ובלב שמח, כמו שכתוב (דברים כ"ח, מ"ז), "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". ומי שמתנאה ולא נאה לו לשמוח בעשיית המצוות – למעשה הוא חוטא ושוטה, ועליו אומר הפסוק (משלי כ"ה, ו') "אל תתהדר לפני מלך", ולהפך, מי שלא מסתכל על כבוד עצמו, והוא שש ושמח ורוקד עם השם יתברך ותורתו, לאדם הזה יש את הכבוד האמתי, אותו יהודי צריך להעריך, כמו שאומר דוד המלך (שמואל-ב' ו', כ"ב) "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני", כאשר נשאו את הארון הקדוש היה דוד המלך רוקד ומפזז ושמח עם השם יתברך, כמו שאומר הפסוק (שם, ט"ז) "ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'", לא ענין אותו שמסתכלים עליו בבזו, ולא ענין אותו שהוא מתבזה, הוא רק שמח ורקד עם השם יתברך לכבוד התורה הקדושה.

כאשר מגיעים להקפות, כשיהודים ששים ושמחים ורוקדים עם השם יתברך ותורתו הקדושה, אסור ליהודי להתבזש לרקד ולהצטרף לשמחה, לא לשבת בצד ולהסתכל איך ההוא רוקד, אלא להכניס פנימה ולרקד יחד עם כל היהודים ולשמוח ולהודות להשם יתברך. ואפילו שאדם מפחד שישתכלו עליו

<<<<

מילה של התחזקות !

מקבל מרבנו הקדוש שבשמיני עצרת מחלקים פרנסה מן השמים לכל אחד לכל השנה, בשמיני עצרת אומרים "תפלת גשם" מבקשים מהשם יתברך על הגשם, וזה אותו דבר בפרנסה (תענית ג'). כי כל ההצטרפויות של האדם צומחים על ידי גשם. בגלל זה טוב מאד לנצל את הזמן המיוחד, את העת רצון ולבקש על פרנסה בשפע גדול לכל השנה.

האמת היא בשמבקשים להשם יתברך על פרנסה, זה הרי גם תפלה שלא נבעס, ושלא נתעצב, רבנו אומר (ליקוטי מוהר"י, חלק א', סימן ס"ח) שפרנסה תלויה בכמה ששומרים לא להיות בכעס,

<<<<

ספור על הפרשה

ומתוקים מדבש ונפת צופים

הגאון רבי שמעון שוואב וצ"ל נסע בכחורו מארצות הברית לפולין ללמד תורה ביישיבת מיר, בדרכו הבינה החליט לעבור דרך העיר ראדין לפגש את מרן החפץ חיים וצ"ל ולהתברך בכרכה. אצל החפץ חיים זה היה מאד חשוב כשראה בחור מתמיד שלומד, ובפרט שהבחור השלטל בדרכים מאמריקה לאירופה כדי ללמד תורה, לכן הוא מאד קרב אותו והזמין לשבת בביתו.

הייתה אז פרשת בשלח, שבת שירה, כשקוראים בפרשה על המן. בפעודה החפץ חיים זי"ע דבר על המן, הוא נשק את אצבעותיו באהבה וחיבבות והיה בהתפעלות מהמן, ואמר "מן מן! איזה טעמים טובים היתה למן! הרי נכלו להרגיש את כל הטעמים שבעולם במן!"

רבי שמעון ישב בשלחן הוא היה בחור סקרן, ואז אמר ושאל את החפץ חיים, "ומה עם אהד שלא רצה להרגיש שום טעם במן, מה הוא הרגיש?"

החפץ חיים אמר לו כך, "תראה, בתורה יש גם את כל הטעמים שבעולם, יש פשט רמז דרוש וסוד, אהד יותר אוהב ללמד בעיני והשני יותר בפשוטות, אהד אוהב ללמד פשוט והשני אוהב יותר מדרשים ופולפולים, אהד אוהב דרוש והשני אוהב לחדש לבד חדושים, יש הרבה חלקים בתורה וכל אחד יכול למצוא את הפנה שהוא אוהב ולקבל מזה חיות הוא יכול להרגיש בתורה טעמים נפלאים וטעימים".

החפץ חיים נשק את אצבעותיו שוב בחיבבות ואהבה והמשיך, "תורה תורה! איזה טעמים נפלאים יש בתורה הקדושה! אפשר להרגיש בתורה את כל הטעמים שבעולם! אבל יש אנשים וגם בחורים ביישיבה שמתחבבים ברגנות, הם מבלים את הזמן בהקלים, כמה שיגידו להם שהתורה מתוקה וטובה, הם לא מרגישים שיש בה טעם..."

רבי שמעון כבר הבין היטב את המשוכה לשאלתו, שמי שלא היה לו שכל לבחור בטעם טוב שרצה להרגיש במן, לא הרגיש טעם בזה, ואותו דבר בתורה הקדושה, אם משהו לא רוצה להרגיש בטעמה, הוא לא ירגיש כלום, והוא מפסיד הרבה דברים טובים שהיה יכול ללקק בהם את אצבעותיו, אהד שיש לו ישוב הדעת והוא יתחיל ללמד את התורה הקדושה, אז הוא כבר ירגיש את הטעם הטוב בתורה הקדושה.

וזה שאמרו חז"ל (מכילתא בשלח) "לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן" כשיהודי זוכה ללמד את התורה הקדושה, יכול

להרגיש בה את כל הטעמים הטובים כמו במן ממש.

יהודי יכול לחשב לעצמו, "לא, התורה לא מיעדת בשבילי, אני עובד קשה ואין לי זמן ללמד, אין לי ראש טוב ואיני מבין את הלמוד, אני אדם בלי סבלנות ואין לי סבלנות לשבת וללמד, אני ממילא לא זוכר מה שאני לומד, ואני אף פעם לא ארגיש את המתקנות שבתורה הקדושה" וכן הלאה לכל אחד יש את התרופים שלו, למה התורה היא לא בשבילו, אבל האמת היא שהקדוש ברוך הוא נתן את התורה לכל יהודי בלי הבדל, ולכל יהודי יש את הדרך איך יכול להיות לו שייכות עם התורה הקדושה, כל יהודי יכול לזכות ולהרגיש את המתקנות של התורה הקדושה, וזה יתן לו טעם וספוק בחייו.

רבנו הקדוש, נתן לנו "סדר הדרך הלמוד" (שיחות הר"ן סימן ע"ח), דרך שבו כל יהודי יכול לזכות ללמד את התורה הקדושה, שאפשר לומר את המלים של התורה אפילו אם לא מבינים מה שאומרים, ואפילו שלא זוכרים מה שלומדים, בדרך זו יכול כל יהודי ללמד, אפילו כשיש לו ראש חלש, אפילו כשאין לו סבלנות, ואפילו שאין לו חברותא רגילה או מגיד שיעור, ואפילו כשאין מספיק זמן, צריך רק לפתח את החמש, משניות, גמרא, מדרש,

<<<<

לפני שרוצים לשלח פרנסה לאדם מהשמים, מנסים אותו קודם עם נסיון של בעס, שולחים לו משהו שיכול להכעיס אותו, ואם האדם נופל ומתעצבן, אז הוא מאבד את הפרנסה, כמו שהפסוק אומר (איוב י"ח, ד) "טרף נפשו באפו", אבל בשהאדם מחזיק ראש, ומתאפק ולא מתעצבן, אז הוא מקבל שפע גדול של פרנסה.

לכן צריכים לבקש מהשם כל הזמן, ובמידה בעת הרצון של שמיני עצרת, שנזכה להיות בן אדם רגוע ושל, שלא נתעצבן אף פעם, וכך נזכה אוטומטית גם לפרנסה ברוח.

צריכים לזכר מה שרבונו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שהפרנסה מגיעה לאדם רק בזכות האִישה, ובאמת זה הולך ביחד עם מה שרבונו אומר בתורה הקודמת (שם, סימן ס"ח) שעל ידי בעס מאבדים את הפרנסה, כי בשהאדם בבית עם אשתו, יכול להיות לו הרבה פעמים נסיונות לכעוס, לא הכל בבית מסדר כמו שהוא רצה, וכן הלאה יש מספיק סבות שהאשה יכולה להביא את האדם לכעוס.

מה לא עושה בן אדם עבור פרנסה? שוה להתאפק ואף פעם לא לכעוס, במיוחד לא בבית על האִישה, וכך יהיה לו פרנסה בשפע ללא בעיות, ואדרבא, האדם צריך להתאמץ לכבד את אשתו ולהעריך אותה, וזה מביא עשירות גדולה, כמו שרובא הזהיר לאנשי מחוזא (ב"מ נט.) "תכבדו את הנשים ותהיו עשירים".

לכן, בשעת שאומרים את "תפלת הגשם" זה עת רצון גדול להתפלל להיות בן אדם רגוע ואף פעם לא לכעוס, לכבד את האִישה ולא לצער אותה, ולהתפלל על פרנסה בקלות בשפע גדול לכל השנה.

(קונטרס שמחת תורה)

ספור על הפרשה <<<< המשך

שלקח ערוף, וכן הלאה כל חלקי התורה הקדושה, ולהתחיל להגיד את המלים הקדושות, ועם זה ישנו את המצוה של למוד תורה, וזה מקדש את האדם ומקרב אותו להקדוש ברוך הוא.

את זה כל יהודי יכול להראות, לפחות כמה שורות של תורה בכל יום. רבנו הקדוש שאל פעם יהודי מדוע הוא לא לומד (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ד), היהודי ענה שאין לו זמן ללמוד בגלל שהוא מאד עסוק בעסקיו, רבנו אמר לו שבכל זאת הוא צריך לנסות לגנוב קצת זמן ללמוד, והסביר לו את מה שכתוב בחז"ל (שפת אריאל) כששואלים את האדם בעולם העליון "קבעת עתים לתורה?" בפשטות הפונה ששואלים את האדם האם הוא קבע זמן בכל יום ללמוד, אבל את המילה "קבע" אפשר לפרש גם כגנבה, כמו שאומר הפסוק (משלי כ"ב, כ"א) "וקבע את קבעיהם נפש" זה בא לומר ששואלים את האדם האם הוא גנב קצת זמן ללמוד תורה.

כשיהודי שומע לעצותיו הקדושות של רבנו, הוא יודע בעצמו איך ימיו ושנותיו ממשיכים ללא כלום, ויודע כמה זמן הוא מבלה, וכמה חלש הקשר שלו לתורה הקדושה, והוא לוקח את ה"סדר דרך הלמוד" של רבנו הקדוש ומקבל על עצמו לפתח כלי יום את התורה הקדושה ולומר את המלים של התורה, הוא יכול לשמוח ולרקוד באמת עם התורה, כיון שהוא יודע שיש לו דרך איך לנצל את השנה הבאה כמו שצריך, ולהיות מקשר לתורה הקדושה.

(קונטרס שמחת תורה)

כעל טפש כי הוא רוקד כל כך חזק אסור לו לשים לב לזה.

רבנו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", זו מצוה גדולה להיות שמח בכל עת ובכל מצב, ורבינו הקדוש מאריך שם שאפילו אם עוברים על האדם צרות וקשיים בחייו, בכל זאת הוא צריך להתאמץ ולהשתדל בכל כחותיו להיות תמיד רק בשמחה, ואפילו במלי דשטותא, העקר שיהיה שמח.

רבי נתן מסביר את זה (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד', אות ה') שכאשר יהודי באמת ידע ויבין כמה השם יתברך אוהב אותו, וכמה הוא חשוב בשמים, כמה גדולה החשיבות של המצוות והמעשים הטובים שלו, כמה הוא יקר בעיני השם יתברך רק בגלל היותו יהודי; מזה בלבד הוא היה כל כך שמח, שהוא לא היה פוסק מלרקוד ולשמח כל היום.

אך לצערנו אנחנו בגלות, אנחנו רחוקים מהשם יתברך, אנחנו לא מרגישים שהשם יתברך אתנו ואת גדל האהבה שהוא אוהב אותנו, לכן אנחנו חייבים לעשות את כל העצות והדרכים שביכולתנו ובלבד שנהיה בשמחה. וברגע שיהודי שמח הוא נעשה קרוב להשם, הוא מתחיל להרגיש את השם ואז הוא כבר שמח עם השם יתברך בעצמו.

פעם אחת, תלמידו של רבי נתן פגש אותו משתתף בחתונה של קרוב משפחה רחוק שלו, והוא ראה שרבי נתן שמח ורוקד מאד, ואותו התלמיד לא היה מסוגל להבין מדוע רוקד רבי נתן כל כך הרבה בשמחה גדולה, היה מדבר בסוף הלל בקרוב משפחה רחוק של רבי נתן והוא לא היה בידידות מיחדת עם המחויינים. רבי נתן הסביר לו שהוא בכלל לא רוקד בגלל החתונה, אלא הוא רוקד כי הוא שמח ורוצה להודות להשם שהוא יהודי, ועל שהוא זוכה לעבוד את הבורא יתברך, אלא שאם הוא יתחיל סתם כך לרקוד באיזה יום בהיר זה יכול להראות מוזר, אך אם יש לו הודמנות פה טובה לרקוד מפיון שהודמן לחתונה - אם פן יש לו כבר את כל הסבות לרקוד והוא כבר מנצל את ההודמנות עד תמה...

כעת כאשר אנחנו עומדים בהקפות הקדושות נותנים לנו את ההודמנות לרקוד ולשמוח עם התורה הקדושה ועם השם יתברך, הבה ננצל את ההודמנות כמו שצריך ולא נסתכל על אף אחד ועל שום דבר שבעולם, רק נרקד ונשמח עם כל הפח.

רבי נתן מבאר באריכות (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד') שכל אדם עם מעט שכל, אפילו גוי, אם הוא יתבונן היטב הוא יגיע למסקנה שבעניני העולם הזה אין במה לשמוח. העולם מלא בכל כך הרבה צרות ויסורים, כל אחד ללא יוצא מן הכלל מתיסר בעולם הזה בהרבה קשיים ובעיות, ובאמת אין ממה לשמוח בכל עניני העולם הזה, ואפילו שעבר על האדם יום טוב והיתה איזו הצלחה, בדרך כלל זה מערבב עם הרבה קשיים וצרות.

הדבר היחיד שיכול לשמח את האדם בזה העולם זה רק אמונה. כשיהודי מאמין ויודע שהשם יתברך מנהיג את כל העולם, ואפילו המקרים שנראים לא טובים הם באמת רק לטובתו, והוא יודע שלא נשארים בזה העולם לנצח ויום אחד הוא יסתלק מהעולם הזה ורק אז מתחילים החיים האמתיים, אז תהיה לו מנוחה, אז הוא יקבל שכר על כל נקודה טובה שהוא הספיק לחטוף בעולם הזה, על כל מצוה שהוא קיים בעולם הזה ועל כל פעם שנמנע מלעשות עבירה ועל כל מאמץ לקיים את רצון השם יתברך, רק אדם שחי כך יכול באמת להיות בשמחה.

מי שאין לו אמונה, הוא לא מאמין שהשם יתברך מנהיג אותו בכל צעד ושעל ולכל דבר שעובר עליו יש חשבון מדיק, הוא אינו מאמין שיש עוד עולם ששם מקבלים שכר על כל המעשים טובים שעשו בעולם הזה, לאדם פה באמת אין במה לשמוח בעולם הזה, הוא עובר צרות ויסורים ואין לו עם מה להתנחם.

לכן אנו אומרים בהקפות את מזמור כ"ט בתהלים, שזה מסוגל לסלק מאדם את הרוח שטות, את המחשבות הרעות שנכנסו במוחו, כמו שרבונו אומר (ספר המדות, אות קליפה, סימן ו') "השבועה קולות שאמר דוד על המים, בדבורן מכניעין הרוח רעה". כי העצה היחידה להגיע לשמחה היא רק על ידי שאדם מסלק מעצמו את המחשבות הרעות של כפירה שנכנסות במח. כל זמן שהרוח שטות נמצא בקרבו אין לו אמונה טהורה וברורה בהשם יתברך, אז הוא אף פעם לא יכול להיות בשמחה. וכן השם מ"ב שהוא "אנא בלח" גם מסוגל לסלק מאדם את המזיקים הרעים שרוצים להכניס באדם כפירות ואפיקורסות רחמנא לצלן ולהרחיקו מהשם יתברך וכך למרר את חייו.

שאלות ותשובות ברסלב

איך אפשר לעבוד על המדה של קנאה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח על השיעורים הנפלאים שממש מחיים אותי.

אני רוצה לשאול איך אפשר לעבוד על המדה של קנאה; אף פעם לא הכרתי את עצמי כאדם שיש לו את המדה הרעה הזאת, אני אדם שמפגין לכל אחד, ובאמת שמח עם ההצלחה והטוב של השני, אבל לאחרונה יש בעבודתי אכזר שגרם לי להבין שיש לי בן את המדה הרעה הזו.

הוא מאד מצלח, ונראה לי שיש לו הכל בחיים, שעל זה אני חולם, ואני יודע שאף פעם לא אגיע לזה, ויום אחד קלטתי שאני פשוט מקנא בו.

ההרגשה הזו קשה לי בכפלים, דבר ראשון על שיש לי את המדה הרעה והקשה הזאת, וגם על שאני לא יכול להפטר מהרגש שאני מקנא בו. מה אני יכול לעשות עם זה? איך אני עובד על המדה הרעה הזאת?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' לסדר פי תבוא לאומן, י"ד אלול, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הבעיה שלך לא כל כך נוראה, אתה יודע לפחות ממה אתה סובל. לרב האנשים יש את המדה של קנאה, אבל הצרה היא שהם לא יודעים בכלל שהם מקנאים, הם אוכלים את עצמם בגלל אנשים אחרים בלי שהם יוכלו לבטא בפרוש: "אני סובל מקנאה"; הם עושים מחלוקות, הם מדברים רע על אנשים, הם חושבים שצריך לקבור את ההוא ולהרוס את ההוא - בלי שיוכלו לומר את המלים שאתה אומר: "אני סובל מקנאה" "יש לי צרה", "אני צריך עזרה".

מוהרא"ש אומר, שכל הצרות וכל הבעיות מתחילות מקנאה; אנשים נהיים אכזלים מקנאה. כל המחלוקות בין משפחה, שכנים, חברים וכדומה - הכל זה קנאה, שוכחים מהקדוש ברוך הוא, שוכחים שהעולם מתנהל עם בעל הבית. אם יש לשני אישה קזאת וילדים כאלו, כסף, בית יפה, רכב יפה - זה בחשבון משמים, זה לא קשור בכלל לאדם הזה, ומה שיש לי ומה שאין לי - זה מהקדוש ברוך הוא, אז הרי לא שיהי לקנא.

עוד מעט כלנו נחזור אל הקדוש ברוך הוא, כלום לא יועיל לנו. מגיע זמן שיחזירו את כלנו למקום שממנו הגענו, נבראנו מהאדמה ולשם נחזור; שם אין קנאה, שם כל אחד עסוק עם עצמו.

מוהרא"ש מספר, היה חסיד חב"ד ומשפיע רבי מענדל פוטרפאס זכרוננו לברכה, הרוסים ימח שמם שלחו אותו לסיביר, שם הוא עבד בקפאון הנורא, הוא היה לוקח את היהודים המתים וקובר אותם, הוא ספר שהוא ראה דבר מעניין אצל המתים, אף אחד לא מסתכל על השני; כולם שוכבים על הארץ עם הפנים כלפי מעלה, אין קנאה, אף אחד לא מסתכל על חברו; כולם מחכים שיקברו ביאור אותם לקבורה.

אתה לפחות יודע מה הבעיה שלך - אז אתה יכול הרי מיד לקחת את הרפואה של רבינו. רבינו רשם לכלנו מרשם גדול, ברגע שיודעים שמשהו לא בסדר - יכולים מיד לקחת את הריקיה ומתרפאים, המרשם של רבינו הוא: "התבודדות"; ללכת אל מקום שאין שם אף אחד ולבקש מהשם יתברך בשפה שלנו, לשוחח כמו שמשוחחים עם חבר טוב ולבקש ממנו לצאת מהשבועים הרעים.

כעת שאתה יודע בדיוק את הבעיה שלך תקח את העצה של רבינו, תאמר להשם יתברך את המלים האלו:

"רבונו של עולם, עזור לי, אני רוצה להיות יהודי כשר, עזור לי שאהיה בשמחה, שאהיה מרצה עם מה שיש לי ומה שאין לי, שאזכור שאתה מנהל הכל, כל מה שיש לי - זה ממך; אשתי, הילדים שלי, הכסף שלי, הבית שלי, הרכב שלי - הכל הכל ממך בחשבון מדיני, עזור לי שאזכור שאף אחד לא יכול לקחת ממני כלום ואף אחד לא יכול לתת לי כלום.

רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן כ"ו) שאצל העולם שכתה הוא בעיה, אנשים מתלוננים שהם שוכחים דברים ויש להם צער מזה, אבל - אומר רבינו - אצלי יש לשכתה מעלה גדולה, אם האדם לא היה שוכח, הוא לא היה יכול לעבוד את השם כמו שצריך, הוא היה זוכר תמיד את כל הקששים שעברו עליו, וזה היה מאד מפריע לו בחיים, אבל בגלל שהאדם שוכח, לכן הוא יכול כל הזמן להתחיל להתחיל, הוא יכול לשכח הכל את מה שעשה עד עכשיו, ולהתחיל בהתחדשות חדשה.

במיוחד כשמגיע ללמוד תורה, ליהודי יכול להיות חלישות הדעת שהוא שוכח כל מה שהוא לומד, מביא רבינו את המדרש (ויקרא רבה י"ט. ב.) משל לאחד ששכר פועלים שימלאו לו דודים אבל בדודים היה חורים ומה שהכניסו שם מיד נזל החוצה, הפועלים הטפשים חשבו לעצמם הואיל ונזל כל מה שמכניסים שם, אז חבל על העבודה: אבל הפועלים החכמים אמרו, "מה מענין אותנו שזה נזל החוצה? אנחנו מקבלים תשלום על כל יום שאנחנו עובדים, אנחנו נקבל את שכרנו אפילו שלא ישאר כלום בדוד. אותו דבר עם התורה הקדושה אפילו כשהאדם שוכח את כל מה שהוא לומד, הוא יקבל הרבה שכר מהשם יתברך על כל מילה שהוא זכה ללמד את התורה הקדושה בזה העולם. השם יתברך עשה במיוחד שישכחו מה שלומדים, כדי שיהיה לו תמיד חיות וחשק ללמד את התורה הקדושה (קהלת רבה א' ל"ד).

לכן עכשיו הוא הזמן לשכח כל מה שעשוי עד עכשיו, ולהתחיל עם חיות מחדשת ללמד את התורה הקדושה. התורה נגמרת עם המלים (דברים ל"ד, י"ב) "לעייני כל ישראל", אומר על זה רש"י שמשה רבינו שבר את הלוחות, וזה עשה שישכחו את הלאמוד (עין ברכות ח'); ומיד מתחילים עוד פעם ללמד מהתחלה בראשית, ורקא בגלל זה שיהודי שוכח כל מה שהיה עד עכשיו, יש לו את הכח להתחיל מחדש. יהודי צריך תמיד לעשות התחלה חדשה, לשכח כל מה שעבר עד עכשיו ולהתחיל עוד פעם בחיות מחדשת, כאלו הוא רק עכשיו נולד, והוא מתחיל עכשיו לעבוד את השם יתברך בפעם הראשונה.

נוהגים בשמחת תורה כשמרימים את הספר תורה בהגבהה מרימים את זה הפוך לצד השני, זה שמרים את הספר תורה רואה רק את הצד הריק של הקלף, זה בא ללמד את האדם שאפילו שהוא עכשיו כבר גמר את התורה, הוא כבר למד את הכל, שלא יאמר אני כבר לא צריך ללמד, אלא מראים לו קלף חלק שהוא אפילו עוד לא התחיל ללמד, הוא צריך עכשיו להתחיל בהתחדשות, ואפילו שהאדם רואה את עצמו כמו קלף ריק, אין לו שום תורה בעצמו, הוא גם יכול להתחיל מעכשיו כמו ילד קטן שנולד עכשיו והוא מתחיל את חייו בחשק חדש.

מסתובבים עם התורה הקדושה סביב הבימה פעם אחר פעם, אנחנו עכשיו בסוף של הימים

הקדושים, עשינו ראש השנה, צמנו והתפללנו ביום כפור, ישבנו בסכה ונענו את ה' מינים, כל יהודי בונדאי התקרב להשם יתברך בימים האלו, לכל יהודי יש נשמה קדושה שרוצה להיות ראיה וקרוכה להשם יתברך, כל יהודי בונדאי קבל על עצמו דברים טובים במשך הימים האלו שהוא רוצה לעזוב את הדברים והמעשים הרעים ולהיות יהודי טוב וראוי; הבעיה היא שלא נכנס למח שלנו שאנחנו יכולים להראות את זה ולהוציא את זה מהכח אל הפעל, אנחנו מרגישים שאנחנו כל כך קשורים למעשים הרעים שלנו, ואנחנו לא יכולים להשיג איך אנחנו יכולים לצאת מזה.

לכן רוקדים מסביב לבימה, זה מראה על כל הדברים הטובים שמסתובבים במח שלנו ולא נכנסים בפנים, שנתחיל לעבוד על זה שכן נכנים את זה לראש, ונשתחיל להבין שאנחנו כן יכולים להצליח. עם רצון וחשק גדול יכול כל אחד להגיע לדברים הכי גדולים, כל יהודי - ללא יוצא מן הפלל לא משנה איך הוא נראה ואיך הוא מתנהג - הוא יכול להיות יהודי טוב וצדיק גדול, הוא צריך רק לפתח את הפה ולהתחיל לדבר אל השם יתברך בשפה שלו, לספר להשם יתברך כל מה שעל לבו, ומצד שני הוא צריך להתחיל ללמד את התורה כל יום, זה מנקה את האדם מפל הלכלוך, וזה מקרב אותו להשם יתברך, וכל יהודי יכול לזכות לזה בדרך הקלה.

רבנו של עולם, עזור לי, תרפא אותי; תעזר לי שאוכל לזכך את המידות שלי, אני כל כך רקוב, יש לי מדות כל כך רקות, אני מקנא באחרים, אני שוכח שאמה כאן, אני שוכח שאמה נותן הכל, אמה עושה הכל, אני מסתפל על פלוני ועל אלמוני, אני שוכח ממך.

אבא יקר, עזור לי שאזכור מהתכלית, שאזכור שעוד מעט ונגיסו אותי לאדמה, שם אין פלוני ואלמוני, שם יש תולעים ועכברים, אז יוציאו ויבחנו את מעשי; את התפילה שלי, הלמוד שלי ומעשי הטובים, רק זה יהיה חשוב, יספרו את כל פרקי המשניות שגורסתי, יספרו כל פרקי התהלים ודפי הגמרא, זה יהיה חשוב; אני מבקש ממך רבנו של עולם, עזור לי שלא אסתפל על אחרים, שאשמח במה שיש לי, שאחטף קצת דברים טובים.

כך תדבר אל השם יתברך; אל התבייש, תספר להשם יתברך במדיק במי אמה מקנא ובמה אמה מקנא בו; כך זה יצא ממך.

המרשם של רבינו הוא כל כך פלאי; זה מוציא את כל המידות הרעות, האדם הופך להיות נקי.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.
(עצתו אמונה טובות תשפ"ב)

מוהרא"ש מספר <<<< המשך ב

ישאל האדם, "אני יודע שרק עם אמונה יכולים להיות לי חיים טובים בעולם הזה, מה אעשה שלצערי אבדתי את אמונתי? קראתי הרבה דברים רעים, שמעתי הרבה דברי כפירה, ואני לא מרגיש יותר את השם יתברך, אני מרגיש כל כך רחוק מהאמונה הקדושה, מה עלי לעשות עכשיו?" לכן השם יתברך ברחמנותו עלינו שלח לנו את רבנו הקדוש, שיש לו את הפח לרפאות אותנו ולהוציא אותנו מהבוץ אליו נפלנו.

רבנו הקדוש ספר (ספורי מעשיות, מעשה י"ג) שהיתה בת מלך, שמלך אכזר רדף אחריה ורצה להורגה, והיא ברחה למבצר של מים, והמלך ירה בה בעשרה סוגי חצים, שהיה משיח בעשרה מיני סמים, וכך היא ברחה לתוך המבצר והתעלפה שם, ורבנו סיים, "אני רופא אותה".

בת המלך היא כל יהודי, שאהוב אצל השם יתברך כמו בן יחיד, והמלך האכזר והרשע זה היצר הרע, הוא קזה רשע מרשע, הוא רק רוצה להרוג את היהודי, הוא רוצה למרר לו את החיים בעולם הזה ובעולם הבא. היצר הרע יורה לתוך היהודי חצים שמשוחים בסם של כפירה ואפיקורסות, הוא מכניס למחו של האדם מחשבות של כפירה, הוא רוצה לעקור אותו מהאמונה שלו, שיעזוב את השם יתברך, כי כאשר האמונה נחלשת אצל יהודי הוא כבר גמור, הוא מאבד את המצב רוח שלו, והוא מאבד את החיים שלו בעולם הזה ובעולם הבא, והיהודי כבר לא יודע מה לעשות עם עצמו.

לכן יש לנו את רבנו הקדוש שהוא הרופא שלנו, הוא יכול לרפאות אותנו. כשנזרוק את השכל שלנו, ונקח את העצות והלמודים של רבנו הקדוש, הוא יוציא מאתנו את הסם הרעיל שהיצר הרע ירה בנו, ונוכל להתחזק באמונה, וכך נהנה מחיינו בעולם הזה ובעולם הבא.

אנשי שלומינו נוהגים שבשמחת תורה כשרוקדים עם התורה בידיים, אז נשבעים שתכף ומיד אחר ההסתלקות מהעולם, ילכו אל רבנו ז"ל בעבור תקון כמו שרבנו אמר לאחד שעמד לפני פטירתו מהעולם, שישבע בנקיטת חפץ שמיד לאחר פטירתו הוא יגיע לרבינו הקדוש כדי שיתקן אותו (ענין ספר פעולת הצדיק, סימן תתמ"ה).

האמת היא שאם הזמן של השמחת תורה מסגל כל כך, שאדם יכול לפעל שיבוא לרבינו מיד אחר הסתלקותו, על אחת כמה וכמה הזמן מסגל לפעל שבעולם הזה בחיים שלנו פה נזכה להגיע לרבינו הקדוש, כלומר שנזכה ללמד בספרים של רבנו הקדוש ולקיים את עצותיו ואת למודיו, ונוכל לקבל פאן בעולם הזה את התקון הנכון, ויהיו לנו חיים מאשרים ונעימים.

על הטוב יזכרו המנדבים להפצת הגליון
הגליון נתנדב על ידי
ר' אילן כהן הי"ו
לכבוד היולדת רבינו הקדוש זיע"א
בזכות זה יצליח בכל הענינים ברו"ג
ניתן לתרום עבור הוצאת הגליון בכל העמדות של
'נדרים פלוס' על שם 'היכל הקודש ירושלים'

הפצה סנטר - ארץ ישראל
ספרים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB
שיעורים | חיזוק יומי | ניגונים | נוסחאות
- מראש הישיבה שליט"א -
להירשם לנסיעות לציון הקדוש
של מוהרא"ש זיע"א
התקשרו **052-7644-664**

כל העדכונים על
חבורות/התכנסויות/שיעורים
בכל רחבי הארץ, וכן עדכונים
מרכז ההפצה בקו העדכונים של
היכל הקודש בארץ
03-957-0220

עצתו אמונה עד לדלת ביתכם < קבלו את "עצתו אמונה" בדואר בסכום של 18 לחודש בלבד
היו המאושרים שמחיים את עצמם כל שבוע עם העצות הרבות והחיזוק לחיים
077.530.9648 ae.148.148@gmail.com

קוואל מון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
ארץ ישראל 0797040069 ארד"ב 0169-9169-212 / 0960-351-845
אנגליה 03303502363 / קנדה 0909-320-438
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות **058-637-7799**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
ארץ ישראל 0797040066 / ארד"ב 9191-444-212 / 0910-351-845
אנגליה 03303502361 / קנדה 8080-300-438
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com